

Agghegyalja Mozaik

VIII. évfolyam, XLV. szám

2018. december

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Kedves Olvasók!

Celldömölk, Szekszárd, Veszprém, Balatonyörök, Bécs, Győr, Sopron, Budapest. Az elmúlt másfél hónapban lezajlott utazásaim helyszínei. Mielőtt irigykedni kezdenének, higgyék el, fárasztó! Az elmúlt időszakban az átlagosnál több konferencián, közösségépítő programon vettem részt, melyek fő célja a tapasztalás, mások jó példáinak tanulmányozása, és a kapcsolatok építése. Mindenhol Sopronkövesdet képviselem és igyekszem is településünket népszerűsíteni, a kialakított új kapcsolatok alapján, úgy érzem sikerrel. Míg Celldömölkön és környékén egy közös intézményi kiránduláson vettünk részt az óvoda, a bölcsőde az iskola és az önkormányzat tagjaival- melynek szervezését az új igazgatónak ezúttal is köszönöm-, addig Szekszárdon, Veszprémben és azok vonzáskörzetében a Cselekvő közösségek pályázat biztosított ingyenes tapasztalási lehetőséget a kulturális szakembereknek. Balatonyörökön, három megye polgármesterei vehettek részt egy kétnapos konferencián a Települési Önkormányzatok Szövetsége szervezésében, melynek fő célja a minisztériumok szakembereivel való kötetlen információcsere. Bécsben és az osztrák Fertőzugban a Soproni kereskedelmi és Iparkamara szervezésében, pályázati forrásból jó példákat ismertünk meg. Előtte Sopronban is volt egy turisztikai, kétnyelvű konferencia. Örömmel tapasztaltam, hogy Sopronkövesdet nem csak én, hanem a Pro-Village Franciska major szakembere is képviselte mindkettőn. A győri városháza Szijjártó külügyminiszter úr invitálta meg az osztrák határmenti, átkelővel rendelkező polgármestereket. Jó hír, hogy a sopronkövesdi határátkelést - több más településsel ellentétben-, az osztrákok szándéka szerint sem veszélyeztetni semmiféle szigorítás a gépjárművekre vonatkozóan. Jó volt tapasztalni ezen a megbeszélésen, hogy kíváncsiak voltak a települési polgármesterek helyben szerzett tapasztalataira. Már csak a budapesti programmal vagyok adós. Ez a Tempus Közalapítvány, Európa újragondolva című konferenciája, mely témájában illeszkedik ahhoz a nemzetközi pályázathoz, melyben Sopronkövesd is tag, és amely kapcsán többször jeleztem már, hogy angolul beszélőknek módjuk van a kövesdi küldöttséggel külföldi helyszínekre utazni. És már megint faluújságot adunk az Önök kezébe, elgondolkodtam, hogy repül az idő! Ezt, és saját éveim múlását állapítottam meg az idei Idősek Napján is, hiszen egyre fiatalabbak körülöttem az ünnepelt idősök, azaz én is öregszem velük. A rendezvényről sok elégedett visszajelzést, köszönetet kaptunk, ami jól esik valamennyi szervezőknek. Köszönjük! A tél beállta előtt jócskán folytak kivitelezési munkáink is. A csárda előtti közterület rendezése, a Liliom 2 lakópark közművesítése, útburkolati jelek festése, az ideai alkótábor szobrainak kihelyezése, a Jókai utca járdaépítése és árokfedése, parkosítási munkák, villanyoszlopok áthelyezése és a hivatal környékén új közvilágítás kialakítása. Már örültünk, hogy tájházunk pajtájának építése a szomszéd fellebbezésének elutasítása után elindulhat, a fellebbezés elutasítása után, most pert indított szintén ebben az ügyben és az építéssel bizonytalan ideig,- a bíróság döntéséig- ismét várunk kell. Kérem, akik nagyméretű, szabadterei mezőgazdasági eszközöket ajánlottak fel, tárolják még, mert a pajta megépültéig sajnos nincsen hova tennünk! Bízom benne, hogy ez a helyzet, a tárgyak felajánlóinak lelkesedését nem töri meg és előbb-utóbb egy teljes falusi lakóház és melléképületeinek eszközeit mutathatjuk be nem csak az ide érkezőknek, hanem iskolánk tanulóinak is! (Egy szigetszentmiklósi pár levelét is közöljük az újságban, akik a rádióriport alapján kerestek fel bennünket és tájházunkat is látni akarták). A termelői piac bővítése pályázaton nyert 3,5 milliós tej-automatával is gondunk akadt, mivel a pályázat benyújtása óta hoztak egy olyan rendelkezést, hogy újonnan, csak a NAV-hoz beköthető automaták üzemelhetnek. Nehezen, de sikerült illet magyar beszállítóval Svájc-ból beszerezni, így hamarosan érkezik a gép. Már tárgyalunk a tej beszállítójával is! Két terület értékesítéséről is döntött képviselő-testületünk. Az egyik révén a focipálya mögött egy soproni, családi vállalkozású ipari üzem építhet csarnokot, a másik napelempark beruházóinak értékesít a Homoklúk fölött területet. Míg az ipari csarnok munkahelyeket is jelenthet, addig mindkettő adóbevétellel is segítheti Sopronkövesd fejlesztéseit. Lombhullató túránkon a helyieken kívül voltak Simaságról, Nagylózsról, Peresztegről és Győrből is. Egy új útvonalon haladva megint rácsodálkoztunk a falu környéki erdeink szépségére, és nem szegte kedvünket a túra végére megérkezett eső sem. Ezen a napon volt a lomtalanítás is. Köszönet azoknak az óvoda által szervezett segítőknek, akik az eső ellenére is lelkesen válogatták az érkező lomot. A hulladékos cég jelezte, hogy a tavaszi lomtalanításunkon már csak a nagyméretű (a kukába a mérete miatt nem behelyezhető) lomot hajlandó díjtalanul, ill. kedvezményes áron elszállítani. Így már most jelzem, hogy az átvételnél nekünk is szigorítanunk kell. Kérem, hogy az apróbb összegű lomot vagy a szelektív gyűjtésben (műanyag, üveg, papír, ruha) szállíttassák el, vagy helyezték a kukába! Megértésüket, segítőkészségüket köszönjük. Sportcsarnokunk tervei készen vannak, de egyre türelmetlenebbül várunk még különböző hatóságok engedélyeire. Óvodánk új szárnyának építésére decemberben írjuk ki a közbeszerzést és tavasszal indulhat a munka. Egészségházunk bebútorozása csúszik, így a nyitást kb. tél végére, kora tavaszra saccolom. Sikerül folytatnunk az építési telkek kialakítását is, a Franciska major irányában. Jelenleg a gyorsított rendezési terv módosítás zajlik. A sportcsarnokról és a Franciska lakóparkról, már látványterveket is meg tudunk önökkel osztani. Nem marad más hátra, mint év vége közeledtén szerkesztő és főszerkesztő társaimnak egy vacsorameghívás mellett, itt is megköszönjem lelkes munkáját, melyet honorárium nélkül végeznek. (Figyelem! Már koppintják az újságunkat! Ez is elismerése a munkánknak.)

Találkozunk a Kövesdi Advent programjain! **Minden Olvasónknak áldott ünnepeket, boldog új esztendőt kívánok!**

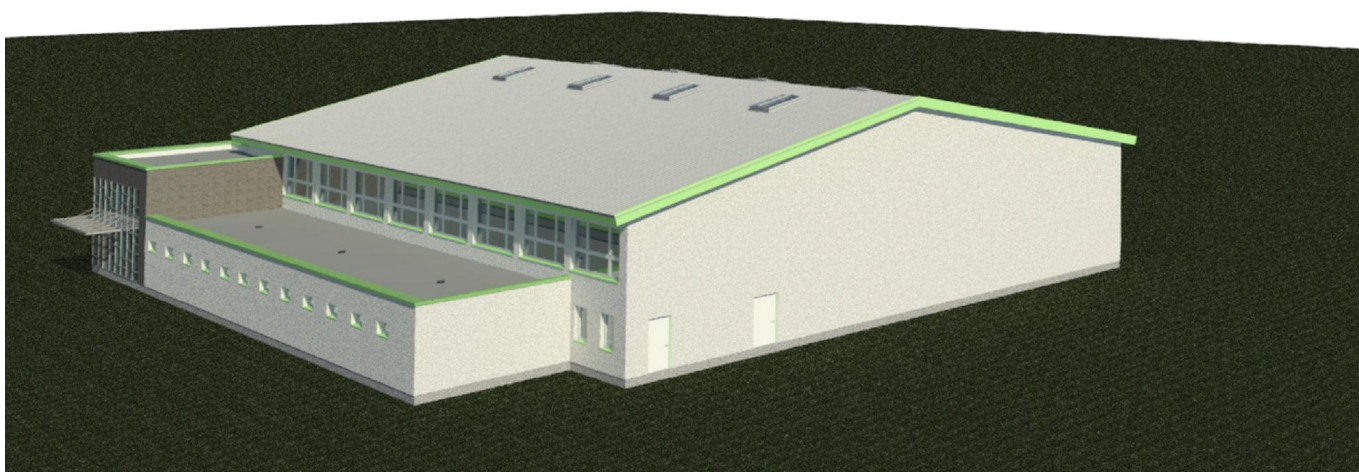

Fülöp Zoltán
polgármester

Új építési telkek, a Franciska-major irányába. Látványterv részlet a rendezési tervhez.

Sportcsarnok tervek

Tisztelt Polgármester Úr és kedves Felesége!
Kedves Mindenki!

Tovább Polgármester Úr és kedves Felesége!
Kedves Mindenki!

2018. október 13-án történt:

Soproni üdülésünk során kíváncsian látogattunk el Sopronkövesdre. Egyik tervezett úticélunk volt ugyanis a Kossuth Rádió innen közvetített műsora felkeltette érdeklődésünket.

Még nem csalódtunk! Annak ellenére, hogy a várt kézműves piacon sajnos nem sokan árultak, de akik igen, annál kedvesebben fogadtak. Egyikük, a füstölthúsáros fiatalember a polgármester úr feleségéhez irányított. Ő olyan kedvesen fogadott – szerénységünket, akikkel talán soha nem fog találkozni-, ami rendkívül meglehető volt. Ezúton is nagyon köszönjük. Azonnal meginvitált a tájházba, ami még hivatalosan meg sem nyílt. Telefonon percekben belül elérte az ugyancsak segítőkész Katikát, aki elkalauzolt bennünket a csodálatosan, szépen felújított épülethez. Útközben akivel találkoztunk, mindenki udvariasan köszönt. Ilyen élményben csak egyszer, néhány esztendeje az Őrségben volt részünk.

Még mi is a 80-as évek elejéig... stb. sok kedves emléket idéztem fel a látvány. Kívánjuk, hogy gazdagodjanak!

Még a tájházban tartózkodásunk alatt, polgármester úr telefonon felajánlotta, hogy egy Körösfőről származó családnál lehetőségünk van, népi hagyományos kézimunkák megtekintésére.

A háziasszony Péntek Erzsike az ebédkészítést félretéve szívesen fogadott, és nagy lelkesedéssel mutatta meg a zsúfolásig megpakott, maga és édesanyja kezei által varrott, csodás remekműveket tartalmazó szobát. Szájtáva gyönyörködtünk, de még fokozta csodálatunkat a festett bútorokat, faliórát és ki tudja mi mindent rejtő konyha. Ráadásul úgy váltunk el Tőle, mintha régi, jó ismerősök lennénk.

Őszintén mondhatjuk, hogy nehéz szívvel és egy kicsit irigykedve váltunk el ettől a szép, rendezett településtől, ahol szépítik, óvják környezetüket a lakói.

Tisztelettel és őszinte hálával köszönjük a szívélyes fogadtatást. További eredményes munkát és nagyon jó egészséget kívánunk Mindannyiuknak!

Nem lehet kifejezni mekkora élményben részesültünk. Elnézést a kézírásért!

Neisz László és Neisz Lászlóné (ny. óvodapedagógus)
Szigetszentmiklósról

2018. október 13-án történt:

Soproni üdülésünk során kíváncsian látogattunk el Sopronkövesdre. Egyik tervezett úticélunk volt ugyanis a Kossuth Rádió innen közvetített műsora felkeltette érdeklődésünket.

Még nem csalódtunk! Annak ellenére, hogy a várt kézműves piacon sajnos nem sokan árultak, de akik igen, annál kedvesebben fogadtak. Egyikük, a füstölthúsáros fiatalember a polgármester úr feleségéhez irányított. Ő olyan kedvesen fogadott – szerénységünket, akikkel talán soha nem fog találkozni-, ami rendkívül meglehető volt. Ezúton is nagyon köszönjük. Azonnal meginvitált a tájházba, ami még hivatalosan meg sem nyílt. Telefonon percekben belül elérte az ugyancsak segítőkész Katikát, aki elkalauzolt bennünket a csodálatosan, szépen felújított épülethez. Útközben akivel találkoztunk, mindenki udvariasan köszönt. Ilyen élményben csak egyszer, néhány esztendeje az Őrségben volt részünk.

A bőségesen berendezett kiállítás azért is óriási élmény volt, mert felfedeztem anyukám Adria varrógépét (ezen tanultam meg 50 esztendeje varrni). A csodaszép kézimunkák elkápráztattak. A konyhában a mérleg, diódaráló, a zséter (felénk sajtár), amibe láttam tejet fejni gyermekkoromban keresztapámat. A daráló mása ma is itt van a pincében. A mosósarok: ekkora lavórban mosakodtunk (fürödtünk) még mi is a 80-as évek elejéig... stb. sok kedves emléket idézett fel a látvány. Kívánjuk, hogy gazdagodjanak!

Még a tájházban tartózkodásunk alatt, polgármester úr telefonon felajánlotta, hogy egy Körösfőről származó családnál lehetőségünk van, népi hagyományos kézimunkák megtekintésére.

A háziasszony Péntek Erzsike az ebédkészítést félretéve szívesen fogadott, és nagy lelkesedéssel mutatta meg a zsúfolásig megpakott, maga és édesanyja kezei által varrott, csodás remekműveket tartalmazó szobát. Szájtáva gyönyörködtünk, de még fokozta csodálatunkat a festett bútorokat, faliórát és ki tudja mi mindent rejtő konyha. Ráadásul úgy váltunk el Tőle, mintha régi, jó ismerősök lennénk.

Őszintén mondhatjuk, hogy nehéz szívvel és egy kicsit irigykedve váltunk el ettől a szép, rendezett településtől, ahol szépítik, óvják környezetüket a lakói.

Tisztelettel és őszinte hálával köszönjük a szívélyes fogadtatást. További eredményes munkát és nagyon jó egészséget kívánunk Mindannyiuknak!

Nem lehet kifejezni mekkora élményben részesültünk. Elnézést a kézírásért!

Neisz László és Neisz Lászlóné (nyugdíjas óvodapedagógus)
Szigetszentmiklósról

Szigetszentmiklós város hivatalos oldala
@szigetszentmiklos.hu

Kezdőlap

Névjegy

Események

Fényképek

Bejegyzések

Jegyzetek

Közösség

Adatok és hirdetések

Tetszik Követem Megosztás

Kapcsolatfelvétel

Közelgő események

NÉVJEGY SZIGETSZENTMIKLÓS VÁROS HIVATALOS OLDALA

Az elmúlt időszakban nagyon sok kérdés merült az ásott és fűrt kutakkal kapcsolatban. A híradásokban, a megyei napilapban is több alkalommal foglalkoztak a kérdéssel. Sok érdeklődő megfordult a témával kapcsolatban Hivatalkunkban is. Nem tudunk mást mondani: kis türelmet kérünk, arról van tudomásunk, hogy az engedélyezési eljárás céljából, 2018. december 31-ig nyitva álló határidőt módosítani fogják. Azt, hogy mit kell pontosan tennie a kúttal rendelkező lakóingatlan tulajdonosának, vagy kell-e egyáltalán valamit tennie, azt jogszabályban meghatározott eljárási rend fogja szabályozni. Ez a döntés várhatóan december első felében születik meg. További információ rendelkezésre állása esetén a lakosságot szórólap, honlapunk és a hirdetőtáblák útján tájékoztatni fogjuk.

A téli hónapokban várhatóan az áramszolgáltató értesítést küld a lakosság felé, hogy a villanyvezetékekbe nőtt vagy azokhoz közeli ágakat az ingatlanulajdonos távolítsa el, ellenkező esetben egy megbízott vállalkozóval ezt a munkát elvégezteti. Így előfordul, hogy a fákat alaposan megcsonkítja az áramszolgáltató által megbízott vállalkozó. Az áramszolgáltató kér minden ingatlanulajdonost, hogy az előírásoknak megfelelően, a vezeték biztonsági övezetébe ne telepítsenek olyan fát, mely megnöve az elektromos vezetékét veszélyezteti! Emellett kéri a tulajdonosokat, hogy rendszeresen gallyazzák fáikat. A viharos, szeles időjárás egyre gyakoribb, ilyenkor a védőtávolságon belülre nőtt ágakat a szél hozzacsapja a villamos vezetékhez, illetve nagyobb ágak szakadnak le ez sok családnál okozhat súlyos károkat, az áramszolgáltatásban pedig üzemzavarokat. Cél, hogy mindezt közösen megelőzzük, ebben kéri az E.ON a fák tulajdonosainak segítségét.

Önkormányzatunk Képviselő-testületének 2018. december 31-ig el kell fogadnia községünk új Helyi Esélyegyenlőségi Programját, amelyet az érdeklődők majd honlapunkon olvashatnak. Az új Program majd a 2013-ban alkotott HEP helyébe lép. A helyi esélyegyenlőségi programban helyzetelemzést kell készíteni a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok – különös tekintettel a nők, a mélyszegénységben élők, romák, a fogyatékkal élő személyek, valamint a gyermekek és idősek csoportjára – oktatási, lakhatási, foglalkoztatási, egészségügyi és szociális helyzetéről, illetve a helyzetelemzésen alapuló intézkedési tervben meg kell határozni a helyzetelemzés során feltárt problémák komplex kezelése érdekében szükséges intézkedéseket.

Az önkormányzat az államháztartás alrendszeréből, az európai uniós forrásokból, illetve a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokból származó, egyedi döntés alapján nyújtott, pályázati úton odaítélt támogatásban csak akkor részesülhet, ha a törvény rendelkezéseinek megfelelő, hatályos helyi esélyegyenlőségi programmal rendelkezik.

Sopronkövesd község Önkormányzatának Képviselő-testülete november közepén tartotta közmeghallgatását, amelyen 12 fő érdeklődő vett részt. Egy képzeletbeli falubeli sétára hívta a polgármester úr a jelenlévőket, amelynek keretében az idei évi fejlesztésekről adott számot. Az idei év kiemelkedő fejlesztéseket hozott a település életében: a korábbi évi tartalékokat is felhasználva, közel 600 milliós fejlesztés valósult meg Sopronkövesden. A Képviselő-testület úgy foglalt állást, hogy a 2019. évi kiemelt feladata az óvodabővítés megvalósítása, a Franciska-lakópark kialakításának megkezdése, valamint aszfaltozási feladatok lesznek. A 2018. évben Sopronkövesdtől, kiemelkedő adó-erőképesége miatt 123 millió Ft-ot vont el a központi költségvetés, amely összeg a jövő évben – előreláthatólag – 147 millió Ft lesz.

A Képviselő-testület még az alábbi témákat tárgyalja decemberi ülésén, amely döntések honlapunkon, illetve a közadatkereső felületén megtalálhatók lesznek az év végéig:

- 2019-től változnak az intézményi, valamint a szociális étkeztetés térítési díjai
- felül kell vizsgálni a települési arculati kézikönyvet és a településképi védelemről szóló rendeletet
- meg kell határozni az Önkormányzat 2019. évi belső ellenőrzési tervét
- a folyamatban lévő rendezési terv módosítás lezárása rendeletalkotással
- óvodabővítés közbeszerzési eljárásának kiírása
- a Pipacs, Tó és Vadvirág utcai útalapot készítő vállalkozás kiválasztása

Mint minden téli időszakban, az idén is gondoljunk arra, hogy a ház körüli járda síkosság-mentesítése kötelező. Első lépés a hóeltakarítás, amelynek a megfelelő hólapát és seprű fontos kelléke. Ezzel elkerülhető, hogy a letaposott hóréteg csúszóssá váljon. Vannak olyan területek, amelyeken a községi kistraktor eltolja ugyan a havat - pld. kerékpárút - de kérjük, hogy az ingatlanulajdonosok a traktor után a területet még tisztítsák meg, mert ennek hiányában a letaposott terület megfagy, csúszóssá és balesetveszélyessé válik. A síkosság megszüntetéséhez napjainkban a felületek sózása, fűrészporsos behintése az általános eljárás. *Kérjük ebben a lakosság együttműködését!*

Fücsökné Torma Livia
jegyző

Az elmúlt időszakban sikerült a gyerekeknek összeszokniuk, túl vagyunk már az újonnan érkezők beszoktatásával járó kissé döcögős szakaszon és egy igazán aranyos társaság alakult ki, akik a foglalkozásokon szívesen részt vesznek, és láthatóan élvezik a bölcsődei életet. Ahogy kinn egyre hűvösebb az idő, úgy egyre többször jelentkeznek a megbetegedések mindkét csoportunkban. Ez a megfázás időszaka, ezért is gondoltunk arra, hogy tartunk egy egészség hetet annak érdekében, hogy a gyerekek immunrendszerének megerősítéséhez mi is hozzájáruljunk. Azon a héten közösen gyömbérszörpöt készítettünk, mely köztudottan jótékony hatással bír, többek között segít megelőzni a megfázásos jellegű megbetegedéseket. Nemcsak a gyerekek, de a szülők is megkóstolhatták a szörpöt. Csipkebogyókat is szedtünk a sétáink során, amelyeket tea formájában készítettünk el és fogyasztottunk el. Sok-sok citrusfélét kóstoltattunk a picikkel, sokat tornáztunk, valamint a friss levegőn eltöltött értékes időre továbbra is nagy hangsúlyt fektettünk.

Október végén közkívánatra cica formájú tóklámpást faragtunk a gyerekekkel, ami a bejáratai ajtónk mellett díszleg és védelmez minket. Márton nap alkalmából lámpásokat készítettünk a bölcsiseknek, amit haza is vihettek magukkal. Bölcsődénkben lezajlott a karácsonyi fotózás is, Zlatoczi Ágnes jött el hozzánk ismét Sopronból. A gyermekek ügyesek voltak, volt, aki csodálva nézte a vaku villanásait, volt, aki sírva fakadt, de volt olyan is, aki ügyesen mosolygott és pózolt a fényképésznek. A tavalyi évhez hasonlóan majd tavasszal ismét szeretnénk egy olyan jellegű fotózást megszervezni, amely elsősorban a bölcsis gyerekek mindennapjait, pillanatait örökíti meg.

November utolsó napján az őszi dekorációkat szedtük le. Helyükre a hópelyhek, mikulássapkák és az angyalszárnyak kerültek. Elkészítettük idén is az adventi koszorúnkat és mézeskalácsot is sütötünk a picikkel. Az ünnepek közeledtével finom karácsonyi illat kezdte elárasztani a bölcsődénket és igazán ünnepi hangulat alakult ki. Látjuk a gyermekeken is, hogy izgatottak, már nagyon várják a Mikulást és persze a Jézuskát is. Megírtuk a Mikulásnak a levelünket, mindenki elárulta, hogy mit szeretne. Ezt a kívánságlistát örömmel továbbítottuk is Neki.

Kedves olvasóinknak örömteli ünnepi készülődést és áldott, békés Karácsonyi ünnepeket kíván Bölcsődénk apraja-nagyja!

Deákné Anett
bölcsődevezető

**Donászy Magda:
Kívánságlista**

*Karácsony csak egyszer van,
ezer ötlet agyamban!
Mit is kérjek ajándékba,
mit hozzon a kisangyalka?
Kérjek labdát, meleg kesztyűt,
bügöcsigát vagy pörgettyűt?
Mégsem kérek más egyebet,
boldog, békés ünnepeket!*

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket Kívánunk!

Mogyorókrémes tejszínhabos palacsintatorta

Hozzávalók:

- 4 db. tojás
- 2 ek. porcukor
- 1 cs. vaníliás cukor
- 1 csipet só
- 4 dl tej
- 2 tk. sütőpor
- 4 dl liszt
- pár csepp olaj

Töltelék:

- 25 dkg mascarpone
- 2 ek. porcukor
- 1 cs. vaníliás cukor
- 4 ek. mogyorókrém
- 2 dl habtejszín
- 10 dkg étcsoki

Elkészítés:

A gyerekekkel közösen készítettük a tésztát. Sorban adogatták a hozzávalókat. Először a tojásokat összekevertük a cukrokkal, a sóval és a tejjel. Ezután hozzáadtuk a sütőporral elkevert lisztet, majd kézi habverővel és a gyerekek együttes segítségével simára kevertük a tésztát. Ezt követően a szokásos módon kisütjük a palacsintákat. Majd hagytuk, hogy teljesen kihűljenek.

A mascarpone-t alaposan összekevertük mindkét fajta cukorral és a mogyorókrémmel. Amit már nem úsztunk meg kóstolás nélkül, de a megmaradt krém nagyon ízlett a gyerekeknek. Majd kemény habbá vertük a tejszínt.

Ezután tányérra tettünk egy kihűlt palacsintát, azt megkentük a mascarpone-s krémmel. Majd egy újabb tészta került erre rá. Amint megkentünk tejszínhabbal. Addig ismételtük a rétegezést, amíg az utolsó palacsinta a tetejére nem került.

A maradék krémet összekevertük a tejszínhabbal, és megkentük a palacsintatorta tetejét.

A csokit gőzfürdő felett felolvasztottuk, kevergetve kihűtöttük és a torta tetejére csorgattuk.

A végeredmény nagyon finom lett. A gyerekek maszatos arca és ruhája bőven árulkodott a bűnjelekről. :)

Ma kicsit elfogultan írok Önökhöz, hogy bemutassam a tájképfestészet Petőfijét, Paál László személyében. Nemcsak tragikusan rövid életútja miatt, hanem hűgának, Bertának írt művészeti mottója alapján is, mit Düsseldorf-ból küldött 1871 márciusában:

„Nincs nehezebb, tövisesebb pálya a művészetnél, de nincs szebb sem, ha az ember arra jutott, hogy lelke minden költészetét ki tudja fejezni – homályos álomképeinket, mely a kebelben határozatlan alakban él, érthetően fejezzük ki, remélve a legjobbat, és elkerülve a legrosszabbat, mert ki lát a jövőbe, s ki tudja, hogy a sors egy szeszélye nem rontja-e szét legragyogóbb álomképeinket?”

Paál munkásságának időtállóságát más sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Weöres Sándor költőnk vallomása szerint e képek ihletésén írta „Kora tavasz” című költeményét: „Hál Isten ma tavasz van! Szinte zenélnek a színek!”

A művészetek, hogy mennyire egybe tartoznak, két életérzésből született alkotás ikerhangulata jellemzi. Mint például: Paál „Erdő mélye” (1877) című festménye és az ugyancsak tragikus sorsú Vajda János költő verse a „Váli erdőben”: / odalenn, a mély vadonban bezárva / a csalános iharosban / nem törődni a világgal / - mindkettő tökéletesen éreztetik, az erdő titokzatosan zárt világát. Paál tökéletes kolorista műveiben, csodálatos egyszerűséggel rejti el az embert, a vegetáció frissességében a természetre helyezve a hangsúlyt. Élete alkonyán a színek túlsúlya már elővetíti tragédiáját, ez a rembrandti derengés aranybarnája. Paál László lelkületének rokona, az erdők költővizíójú Vajda Jánosa, „A bikoli fák” című versében mint ha előre vetitené a sorsukat: / Egyszerre mintha feneketlen / Örvényedet látnám: végtelen / nem más ez, mint színek szimfóniája szavakba öntve. Magamat sem vonhatom ki a teremtő környezet hatásai alól, Zola szavait idézve: „hangulatom s temperamentumomon át látott természet nem más, mint művészet” - fogadják szeretettel ennek kísérletét.

Bellák Ödön

KORÁN ESTELEDIK

KORÁN ESTELEDIK....

ŐSZ LETT A TEREK BÉRLŐJE

ZÖLD FELÖLTÖBEN ELKÖLTÖZÖTT

A NYÁR SZÉLVERTEN NYÖG

A DIÓFA S AZ ÁG.

FÁRADT FEJÉT ZENITRE

HAJTJA A NAP, BÁGYADTAN

FÉNYLIK A VÁNKOSA

HOL VÉRBE HOL ARANYBAN.

TETŐKRŐL A FÜST KÍGYÓJA SIKLIK

S A SZÜRKÜLETBEN TÁVOLABBRA

TEKEREDIK, S MÍG HŰVÖSÖDŐ NAPOK

USZNAK LOMHÁN DÉR TAJTÉKZIK

MŰLÁSUK NYOMÁN.

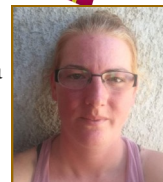
2015.12.01.

A téli időszak, nem kedvez a gombaszedésnek, de bemutatunk egy kedvelt és egy hozzá hasonló mérgező gomba fajtát.

Özlábgomba

Júniustól októberig terem az özlábgomba. Nagy termetű, fiatalon dobverő alakja van. A kalap és a szár is pikkelyes. A tönkje üreges a kalap alatt a gyűrűje mozgatható. Kertekben is előfordul, de sajnos okozott már mérgezést inkább hagyjuk ott. Sokan félnek a piruló özlábgombától (ismertetője, hogy ha megtörjük, vagy a szárát megsértjük bepirul) de ehető az is, csak nem olyan ízletes mint a nagy özlábgomba. Sajnos, mint minden gomba ez is téveszthető az egyik, halálosan mérgező gyilkos galócával.

Gyilkos galóca

Nyár elejétől késő őszig terem. Nagy bocskora van a tönk alján. Halvány, vagy élénk olíva, sárgás a kalapja amin burokmardványok található. Legyünk nagyon óvatosak, ha nem vagyunk benne biztosak, szedjük elkülönítve a többi gombától és mutassuk meg szakembernek. **Jó gyűjtögetést!**

Grégerne Bors Éva

Kedves Olvasók!

Az újság legutóbbi megjelenése óta nagyon sok minden történt iskolánkban, ezekről szeretnék beszámolni a sopronkövesdi polgároknak.

A diákok belerázódtak a tanulmányi év feladataiba. A kis elsősök már megtanulták az első betűket, míg a nagyobbak korábban megtanult ismereteik bővítése mellett sok újdonsággal is találkoztak. A legnagyobbaknak már a továbbtanulás körül forognak gondolataik, jönnek a középiskolák és reklámozzák képzéseiket számukra, nekik ez az időszak a pályaválasztás jegyében telik.

Természetesen a tanulás mellett, számos közösségi programon is részt vesznek, szerepelnek diákjaink. Lezajlott az őszi papírgyűjtés, az Európai Diáksport Napja keretében közösen mozogtak a gyerekek, megindult a színházlátogatás, a Csemete bábszínház műsora helyben, az október 13-i szombati tanítási napon pedig a mozgást próbáltuk egybekötni az ismeretek bővítésével. Az alsó-sok a környező településekre, Nagylózsra és Újkérre látogattak, megismerkedtek a településekkel, sőt a 4. osztályunk a nagylózsi negyedikesekkel is találkozott egy közös séta és játék keretében. A felsősök Kövesd különböző helyein oldottak meg a természetudományokhoz, idegen nyelv tanuláshoz, sporthoz kapcsolódó feladatokat, természetesen játékos formában.

Az október 6-i iskolai és községi megemlékezésen az 5. osztályosok szerepeltek Zsófi néni felkészítésével. Az október 23-i forradalomra emlékező műsort Jancsi bácsi koordinálásával a végzős diákok adták Sopronkövesden és Újkéren is. A sopronkövesdi és az újkéri idősek napjára is színvonalas műsorral készültek a diákok Júlia tanárnő vezetésével, ahol jó volt látni az idősek örömét, főleg amikor az unokát látták a színpadon.

Szeretnék beszámolni egy teljesen új, az idei évben elinduló kezdeményezésről is. A község egy „álma” teljesülhet akkor, amikor reméljük minél előbb - birtokba vehetik a lakók az új, minden igényt kielégítő sportcsarnokot. Sőt jó lenne, ha ebben a létesítményben már láthatnának sopronkövesdi diákokat sportolni, versenyezni. Ezért helyeztük új alapokra a korábban már működő kosárlabda oktatást, a győri Széchenyi Kosárlabda Akadémiával és a Soproni Sportiskolával együttműködve. A 2018/2019-es szezon U11-es bajnokságban elindult a Kövesdi Zsiráfok csapata! Itt kell megköszönnünk a szülők támogatását és kitartását, hogy a kezdeti nehézségek ellenére is kitartottak mellettünk, fontosnak érezve, hogy Sopronkövesdnek sportcsarnoka, saját kosárlabdacsapata legyen.

Ahogy a gyermekeknek, úgy a pedagógusoknak is szüksége van a pihenésre, lazításra. Ezért szerveztünk egy olyan kirándulást, ahol a helyi oktatási, nevelési intézmények dolgozói egy kicsit kikapcsolódhattak, megtörve ezzel a monoton hétköznapokat. A celldömölki Vulkanpark megtekintése, a közös ebéd, majd a somlói várba tett kemény túra után jó volt kicsit megpihenni az egyik helyi pincészet vendéglőjében. Talán mások nevében is mondhatom, hogy az iskolai, óvodai és bölcsődei dolgozók az önkormányzati képviselőkkel kiegészülve egy jó hangulatú napot töltöttek együtt. Reméljük lesz folytatása!

Az elkövetkező időszakban sem lesz lazítás. Kezdődik az adventi időszak, készülünk a karácsonyi ünnepekre, mind a diákok mind a tanárok egyaránt nagyon várjuk már a téli szünetet!

Schweitzer Kornél, iskolaigazgató

Papp Dávid vagyok, közel három éve iskolánk testnevelő-egészségfejlesztő szakos pedagógusa.

Kapcsolatom a testneveléssel és sporttal óvodás koromra tehető. Édesanyám és édesapám is testnevelő tanárok, így tulajdonképpen általános iskolám tornacsarnokában nőttem fel, hiszen sok esetben óvoda előtt és az után is ott töltöttem az időt, amíg szüleim edzést tartottak. A legtöbb esetben én is beálltam, beállhattam és nagyon megszerettem magam a sportot és a mozgást. Mondhatom, hogy már akkor biztos voltam abban, hogy ezzel a pályával szeretnék foglalkozni. Általános iskolámban speciális emelt óraszámú testnevelés tagozatra jártam. Rendkívül nagy tudású testnevelő tanáromnak Hegyi Józsefnek köszönhetően, nagyon sok sportágat, mozgásformát kipróbálhattam. Számomra teljesen egyértelmű és világos volt, hogy utam a testnevelő tanári szakma felé vezet. 2010 szeptemberében kezdtem meg egyetemi tanulmányaimat a szombathelyi Nyugat-magyarországi

Egyetem testnevelő-edző alapszakán. Alapszakos tanulmányaimat követően felvételiztem az intézmény testnevelő-egészségfejlesztő tanár mesterszakára. Melyet 2016. január 21-én sikerült abszolválnom majd, január 25-én meg is kezdettem munkámat iskolánkban, Sopronkövesden. Nagyon megszerettem iskolánk családias, nyugodt légkörét, így szerencsésnek érzem magam, hogy tagja lehet ennek a közösségnek. A tavalyi tanévben végzett osztályomnak két évig voltam osztályfőnöke, tervek szerint szeptembertől pedig új osztályt kapok, én leszek a 5. osztályosok osztályfőnöke. Szabadidőmben főként sportolok, labdarúgás és kosárlabda sportágakban versenyszerűen játszom a soproni kispályás és/vagy városi bajnokságokban évek óta. A sport és az iskola mellett általában Zaporozsec zenekarommal járom az országot hétfévente, amely egy kiemelkedő helyet foglal el életemben! Egy osztálytársakból alakult formáció, amely végig kísérte nagyjából eddigi életünket, gyerekszerelemből, talán mondhatom, a nagyszínpadok felé! Mondhatni minden jelentősebb hazai klub és nagyobb fesztivál fellépő résztvevői vagyunk! Többször jártunk már külföldön, így a zenekar mellett utazgatok idehaza és külhonban is!

Szinhaáz látogatás

Október 9-én 16:00-kor a Soproni Petőfi Színházba indult a Sopronkövesdi Általános Iskola felsőtagozata. Az Aida című musicalt operát készültük megnézni. Giuseppe Verdi által szerzett zenemű, ókori szerelmi történetet dolgoz fel.

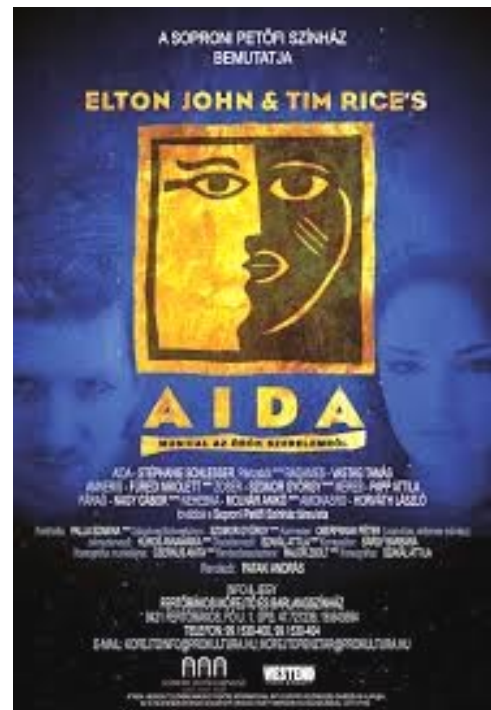
2 felvonásban néztük meg. Radames történetét meséli el, aki beleszeret a nálaul ejtett etiópiai hercegnőbe Aida-ba, mindamelllett, hogy házassága ki volt tilkve Amneris-szel a fárasó lányával. A történet tragikus befolyás: a szerelem és a politikai befolyás között mozog. Amikor Aida megpróbálja kiszabadítani apját, akit az egyiptomiak betörtönöztek, őt is elfogják. Egy titkos találka alkalmával Radamesnek el kell döntenie, hogy megtagadja szerelmét, és Aida börtönben marad, vagy megtagadja önmagát és meneküléssel kerülyszereül. A szerelemet választja és megprecse-teli sorukat: Radamest és Aidát elfogják, és halálra ítélik.

Nagyon tetszett mind a történet mind a díszlet és a szereplők ruhái. Bár nagyon későn értünk haza de az ott szerzett élmény, feledtette velünk fáradtságunkat.

Kovács Anradóra, 5. osztály
2018. 11. 01.

**Áldott, békés
karácsonyt kívánunk
mindenkinek!**

Győrújbaráton jártunk

Októberben meghívást kaptunk a november 3-i, II. Győrújbaráti Országos Senior Néptáncfalalkozón való részvételre, amelyet örömmel el is fogadtunk. A megkeresés a cifraszűrös táncházakból már jól ismert győri néptáncoktatótól, Sárkány Ramónától érkezett.

A csoport repertoárjából a magyarbódi összeállítást választotta annak látványos és hangulatos elemei miatt. Az októberi próbák tehát a felkészülés jegyében zajlottak. Az izgalomhoz némi feszültség is társult, ami annak volt betudható, hogy a találkozón résztvevő csoportok mindegyike szóbeli értékelésre számíthatott a műsor zárásaként. A rendezvény helyszínéül a Dr. Timaffy László Múvelődési Otthon és Faluház szolgált, ahova a cifraszűrös különítmény a délután folyamán érkezett meg. A csoportok színpadbejárást követően Győrújbarát polgármestere nyitotta meg az estet, akit a gömri hagyományörzők rövid műsora követett. A fesztiváldal közös eléneklése után minden csoport vidám lélekkel állt fel a színpadra. Míg a többi fellépő csoport kíséretét a Zagyva Banda biztosította, a magyarbódi muzsikát a Berkenye Citerazenekar játszotta. A bemutató után a Népművészet Ifjú Mestere címet viselő Vastag Richárdtól hallhattunk értékelést a néptáncos produkciókról. A szakértői vélemény pozitív mivolta igazán nagy örömmel töltött el minket, amit aztán a szervezők által biztosított vacsorát követően meg is ünnepeltünk a hajnalig tartó táncházban.

Apropó, ünneplés! *Szeretettel várunk mindenkit december 1-jén tartandó adventi táncházunkba. Gyűjtsuk meg együtt az első gyertyát!*

Kövírozsa Kulturális Egyesület

Cifraszűr Néptáncszőr

Tisztelt Pácienseim!

Tájékoztatom Önöket, hogy 2019. januárjától megváltozik, egyszerűsödik a **házi orvosi szolgálat** telefonos elérhetősége. Megszűnik mindkét rendelőben a vezetékes telefon, és a már korábban is használt **20-233-6676**-os mobiltelefon marad egyedül használatban. Ezt a számot tudják hívni **rendelési időben** és rendelési időn túl is munkanapokon 8-16 óráig. Kérjük, hogy a szokásos gyógyszerek felíratását, a szokásos beutalók kérését lehetőség szerint néhány nappal előbb jelezzék telefonon! Így a kész papírokat gyorsan ki tudjuk adni, amikor Önök érte jönnek. A mi munkánkat segíti és az Önök várakozását csökkenti, ha nem várják meg, amíg elfogy valamelyik gyógyszer, ha az új szakorvosi javaslatra a gyógyszerfelírást nem azonnal kérik, ha a havi gyógyszermennyiséget egyszerre íratják fel, ha előre jelzik, hogy másnak is kell recept a családban. Ha az állandó gyógyszereken kívül egyéb gyógyszert is szeretnének felírni, azt kérem egyeztessék velem!

A magán mobiltelefonom nem változott: 20-568-7856. Kérem, hogy ezt a számot továbbra is csak rosszullét, házhoz hívás, orvosi tanácskérés esetén hívják.

Elkezdődött az **országos vastagbélvizsgálási program**. Ennek keretében hamarosan elindul az 50-70 évesek központi meghívóleveleinek az ütemezett kiküldése a mi praxisunkban is. Amennyiben a postaládájukban ilyen meghívólevelet találnak, kérem feltétlenül olvassák el és jelentkezzenek a házi orvosi rendelőben a széklettartály átvétele és a szükséges tudnivalók egyeztetése céljából.

A következő lapszámomban reményeim szerint már az új Egészségházban elinduló házi orvosi rendeléssel kapcsolatos tudnivalókról, változásokról számolhatok be.

Békés Ünnepeket és a lehető legjobb egészségben töltött boldog újévet kívánok Mindenkinnek!

Erdélyi doktor

„Ködben ballag, jégen csúszkál,
fákon zenél, sír a szél.
Azt se látja, merre fusson,
a ködfátyol égig ér.”
(Mentovics Éva: Ködfátyolba burkolózva)

Legutolsó óvodai cikkünk záró mondatával szép nyarat kívántunk az olvasóknak. Mintha csak most lett volna...Közben elrepült a nyár, ködös reggelekre ébredünk, s javában tart az új nevelési év óvodában, iskolában egyaránt.

Történt néhány változás óvodai életünkben: 3 vegyes csoporttal indítottuk a 2018/19-es nevelési évet, jelenlegi gyermeklétszámunk: 80 fő. Az óvodába járó gyermekek életkora, létszáma ebben az évben nem tette lehetővé, hogy a 2,5-3 éveseket külön csoportba elhelyezzük, de az a meglátásom, hogy ez sem az óvodapedagógusok, sem a gyermekek részéről nem jelent problémát. Kicsik és nagyok jól érzik magukat együtt, mindenki megtalálja játszótársát, a nagyok akár már barátait is. Ebben a kérdésben inkább a szülők részéről éreztem bizonytalanságot, aggodalmat. De mára már ők is láthatják, hogy kicsik és nagyok megtalálják, megértik, segítik egymást.

Személyi változás is történt: Farkas Mihályné, Márti óvo néni októbertől felmentési idejét tölti, helyette Györgyné Simon Veronika óvo néni dolgozik a Nyuszi csoportban. Ő az egyik óvodás gyermekünk anyukája, és Pinnyéről érkezett. Köszöntjük őt kollektívánkban, és reméljük, hogy jól fogja érezni magát nálunk! Vica óvo néni helyettesítésére Sárközi Andrea jött Kópházáról, de sajnos 7 nap után másik óvodát választott.

Mozgalmas napjaink vannak, rengeteg program, esemény színesíti a mindennapokat. Szeptemberben szüreteltünk az Agg-hegyben, megnéztük a fadaragók csodálatos alkotásait. Október elején vendégül láttuk az ausztriai Bad Erlach-ból érkező óvodásokat, óvodapedagógusokat, önkormányzati képviselőket, és egy remek napot töltöttünk együtt. Járt nálunk a Szegedi Mandula Színház, Rosta Géza, aCamerata Art'Issima. Elmentünk a lövői vásárra, s megtartottuk a Márton napot felvonulással, lakomával. A napokban készülünk a Petőfi Színház előadására, és erdei óvoda programunkra. Mindezeket túl folyamatosan részt veszünk, ill. szervezünk olyan úgynevezett, „ZÖLD” programokat, melyek célja a környezettudatosságra nevelés, s a Zöld Óvoda arculatunkhoz illeszkedik. Ezek pedig: Autómentes világnap, Nemzetközi egészségnap, Állatok világnapja, Komposztálás napja, Kézmosás világnapja. Ilyenkor mindig bővebben foglalkozunk a témával, és külön programokat, tevékenységeket biztosítunk gyermekeinknek. Ha tehetjük, bevonjuk a szülőket is, így próbáljuk „zöld szemléletünket” népszerűsíteni, továbbadni. Ilyen alkalom volt a vas- és fémhulladék gyűjtés is, mely során 280.000 Ft-ot kaptunk. Köszönjük a segítőknek, hogy a szombati napon a csúnya idő ellenére kitartóan állták a sarat, akarom mondani, az esőt. Köszönjük a támogatóknak, hogy az óvoda javára felajánlották az otthon gyűjtögetett vas- és fémhulladékot, és külön köszönjük Csígyó Géza bácsinak, hogy egyáltalán megkaptuk a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségét!

Rengeteg tervünk, programunk van a téli időszakra is. Sok-sok készülődéssel, izgatottan várjuk a Mikulást, a Karácsonyt! Önöknek is kívánunk békés, szép ünnepeket!

Fülöpné Hidegh Csilla
óvodavezető

HOZZÁVALÓK:

A tésztához:

- 55 dkg liszt
- 30 dkg margarin
- 2 db tojássárgája
- 10 dkg porcukor
 - 10 dkg méz
- 1 kiskanál szódadikarbóna
 - 4 dkg kakaó
- 1/2 csomag mézeskalács fűszerkeverék

A díszítő mázhoz:

- 1 db tojásfehérje
- 15 dkg porcukor
- kevés citromlé

OMLÓS MÉZESKALÁCS

A lisztet a kakaóporral elkeverjük, majd belemorzsoljuk a margarint. A többi hozzávalóval együtt, határozottan összegyúrjuk. A kész tésztát 3 órán át pihentetjük, majd kissé átgyúrjuk. Kinyújtjuk 3 mm vastagra, és tetszés szerinti formákat szaggatunk belőle. Előmelegített sütőben 180-200 fokon sütjük, úgy 5-6 percig. Kihülés után díszíthetjük, de azonnal fogyasztható. A díszítéshez a tojás fehérjét kemény habbá verjük, a porcukrot kanalanként hozzákeverjük. Elektromos habverővel keverjük addig, amíg a porcukor szemcséit már nem érezzük, ez úgy 15-20 perc. Keverés közben egy kevés citromlevet csepegtetünk bele, ettől fényesebb lesz a máz.

Csomó Csilla

Hogy érezte magát az idei Idősek Napi rendezvényen?

Minden évben megrendezésre kerül a Vöröskereszt szervezésében és a sopronkövesdi Önkormányzat támogatásával az Idősek napi rendezvény, amelyre minden 65. életévét betöltött lakost hívnak és várnak. Így volt ez idén is. A műsor az iskolás gyerekek verseivel, énekével és színdarabjával kezdődött, majd a citerások adtak elő egy rövid dalsokrot. Ezt követően fellépett Magyar Rózsa népdalénekes, majd a vacsorát a Fehér Csárda szolgálta fel. A vacsorát követően volt zene, tánc, tombola. A finom süteményekről a vöröskeresztes asszonyok, míg a talpalávalóról az Ötös Fogat zenekar gondoskodott. Minden évben a jelenlévők közül a soron következő legidősebb férfi és nő egy-egy tortát kap, ezt idén Musatics János és Sinkó Istvánné kapta, gratulálunk!

Zoltay Lászlóné: Először voltam az idősök napi műsoron, mivel tavaly betegség miatt nem tudtam részt venni. Színvonalas volt az egész rendezvény. Tetszett az iskolások műsora, az énekesnő, aki szép nótákat énekelt, a zene is jó volt, de kicsit hangos (talán amiatt, hogy elől ültem) Találkoztam olyan emberekkel, vagy csak messziről láttam Őket, akikkel már rég nem találkoztam. Nehezen járok, emiatt nagyon ritkán mozdulok ki itthonról. Finom volt a vacsora, a sütemények is, és többféle italból választhattak a résztvevők. A műsorok és a vacsora után tombolát húztak. Én nagyon jól éreztem magam és egyben köszönöm minden szervezőnek a fáradtságos munkáját, akik jóvoltából részt vehetünk ezen a szép délutánon.

Kardos Jenőné: Én idén már harmadik alkalommal veszek részt az „Idősek Napján” minden alkalommal ismerős társaságba próbálok leülni, de nem csak a közvetlenül mellettem ülőkkel beszélgetek, hanem a rég nem látott ismerősöket is végig látogatom az asztaloknál. A fellépők közül legjobban a zenekar tetszett, szerintem nem volt nagyon hangos, persze mi hátrébb ültünk. Mivel nehezen járok, ritkán mozdulok ki, ezért is örülök nagyon mikor újra látom az ismerősöket. 36 évig tanítottam az általános iskolában, úgyhogy sok embert ismerek. Sokat táncoltunk a férjemmel és az ismerősökkel is énekeltünk, jól éreztük magunkat. Idén is és tavaly is valami szerencse folytán mi nyertük meg a festményt a tombolán, ennek elmondhatatlanul örültünk, mert nagyon szeretjük a festészetet. Ez a hétvége különösen feltöltött, mert előtte nap a tanítványaim hívtak meg a 35. osztálytalálkozójukra, s másnap sok diákom szüleivel ünnepelhettem az idősök napja alkalmából. Minden elismerésem a szervezőké, és még ami megérint, hogy nem csak az élő, hanem az abban az évben elhunytakról is megemlékeznek.

Markó Ferenc: Nagyon örülök, hogy erről cikket írnak az újságba, mert eddig még ez nem volt megemlítve. Minden eddigi újságot elolvastam elejétől a végéig. Tetszett a Polgármester Úr és az Igazgató Úr beszéde. Én ötödik alkalommal vettem részt idén az Idősek Napi rendezvényen, és elmondhatom, hogy minden évben nagyon meg voltam vele elégedve. Csak a köszönetemet és elismerésem tudom kifejezni a szervezők felé, és szeretném, ha ez a jó szokás megmaradna, hisz összehozza minden évben az embereket. Nem tudok olyat mondani, amivel bármi kifogásom lett volna, az énekesnő szépen énekelt, a zenekar is csodás volt. Sokan táncoltak, én most picit korábban eljöttem, mert szólított a nagypapai kötelesség. Gördülékenyen és gyorsan ment a vacsora felszolgálása is, sok volt a segítő kéz. Összességében minden elismerésem a szervezőké.

Horváth Ernő: Ötödször vettem részt az Idősek Napján, az idei évben is nagyon szuper volt a program és minden. Előtte éven volt egy fiatal pár, akik magyar nótákat énekeltek, az is nagyon tetszett. Most pedig a Magyar Rózsa gyönyörű hangjával kápráztatta el a közönséget. Nagyon tetszett még a gyerekműsor, mert olyan őszinte és szívből jövő volt. A zenekar is szuper volt, szívvel lélekkel zenéltek, néhányukkal össze is barátkoztam, hisz korombeliek voltak. Táncoltam is, de nem olyan sokat, mint régebben, ugyan partnerem akadt volna, de már a lábam nem bírja. Minden elismerésem a pedagógusoké, akik felkészítették a gyerekeket, a vöröskereszteseké, akik a süteményeket sütötték, és az összes szervezőé, akik ebben részt vettek. Nem csak a magam, hanem az Idősek nevében is szeretném megköszönni, hogy megrendezik ezt a napot nekünk.

A cikk végére, mint a rovat szerkesztője néhány saját gondolatot szeretnék fűzni. Ahogy közeledik a szeretet ünnepe az emberben felmerül néhány gondolat az idős korról, az elmúlásról, a magányról és a rohanó világról. Az ajándékok és az anyagi javak hajszolása helyett, ami manapság egyre inkább a karácsony neve alatt fut, sokkal inkább a családdal és szeretteinkkel együtt töltött időről kellene gondoskodnunk. Hisz a tárgyak amiket a boltban megvásárolunk egy idő után értéktelenné válnak, elromlanak, összetörnek, vagy egyszerűen megunjuk őket. Viszont az embertársainkra egyre kevesebb időt szánunk. Mindenkit arra buzdítok, hogy legalább karácsonykor nemcsak a családra, de a körülöttünk egyedül, magányosan élő idős emberekre is szánjunk csak egy órát, és már sokat tettünk a szeretet jegyében! Ha ismerünk a faluban olyan embereket, akik magányosan töltik az ünnepeket kérjük jelezzék felénk, és azok jelentkezését is várjuk, akik a szívesen meglátogatnák ezeket a magányos embereket. Ezt jelezni nálam (Nagyné Kun Zsuzsanna), Kovács Lászlóné Zsuzsánál, és Ambrus-Rácz Ramónánál, vagy az újság email címén kovesdihermesz@gmail.com lehet. Előre is köszönöm a nemes felajánlásokat!

Nagyné Kun Zsuzsanna

Szt. Jakab zarándoklat

Idén szeptember 22-én került sor a Deutschkreutz - Hidegség közötti gyalogos zarándoklatra. Hidegségről busz vitt bennünk a deutschkreutzi Szt. Jakab kápolnához, ahol Németh József hegykői plébános áldása után a szőlősorok mellett indult a menet Nagycenk irányába. A reggeli szakadó eső sokakat elriasztott. Sajnálom, mert az eső indulás után teljesen elállt. A nagycenki templomnál tea, kalács várt bennünket és a templomba is bemehettünk. Kora délután érkeztünk a hidegségi Szt. Jakab kápolnához, utána a plébánia kertben Végerbauer Richárd atya szentmisét mutatott be. Richárd atya hidegségi, jelenleg Rómában folytat tanulmányokat. Mise után Grubits János zarándoktársunk, aki egyben a szervező is, vendégei voltunk. A nap végére jólesett a finom bográcsgulyás! A zarándoklat jövőre is indul.

Zarándoklat

A kezdők számára nagyon ajánlott, mivel nem túl hosszú. Mindenkit szeretettel várunk.

A faluszéli majorok története Sopronkövesden II.

Lajos major: A 84-es főúton, a falu végén, Lövvő irányába, fent a dombon találunk rá a Lajos majorra. A grófi időben épült cselédlakások, istállók, az itt tartott állatok jelentették a majori életet. Később a helyi Tsz tulajdonába került, sertés és szarvasmarha hizlalás folyt az istállókban. A Tsz megszűntével a lakóépületet Kocsis Árpádék a soproni Fehér Rózsa Vendéglő tulajdonosai vették meg 2011-ben, az épületet nívósan felújították, utána végleg otthonra találtak. Egy igazi zöld környezetben - a terület a falu rendezési terve szerint turisztikai övezet - jó kilátással - dús erdei levegővel egy mini Rózsa-domb. Tiszta időben ellátunk a Fertő-tóig és akár Pozsonyig is. Az alagsori boltzat eredeti állapotában szépen mutat, az emeleten a távlati tervek szerint panzió üzemelne. A volt istállót az Ölbei testvérek Péter és Andris szorgos munkával felújítják, egyenlőre magtár céljára, így nem lesz az enyészeté. Nem lehetetlen további lakók idetelepedése... A major korábbi lakói már a faluban élnek, jobb körülmények között. Közvetlenül a Lajos major szomszédságában volt egy vadászház is, ahol német és olasz vadászok vendégeskedtek a Tanulmányi Erdőgazdaság szervezésében. Ezt a vadászházat bérelte a Los Angelesben élő Baranyai Rezső, aki a Rupf család rokona, majd miután visszaköltözött Amerikába, a vadászházat a Rupf család vásárolta meg, akik itt a KÖN napokra rendszeresen helyet biztosítottak az Alkotó tábor számára.

A mai Akác utcában volt a Kismajor, négy család lakott itt ahonnan bivalyokkal vitték a patak vizét a felső majorba, mivel az ottani kút vize kevésnek bizonyult. A Kismajorból grófi idők után házhelyek lettek kialakítva, így lett ez a Felszabadulás utca, a mai Akác utca.

Péter major: Kövesdről mielőtt beérnénk Nagylózsra, jobbra vezet egy aszfaltos út egészen a majorig. A horgásztótól Ebergőc irányába gyalog is eljuthatunk oda. A grófi időkben itt is a majorokra jellemző élet folyt. Horváth Vendel erdész is itt lakott. A fia az a Horváth Zoltán, akinek könyve szobor formájában is látható az önkormányzati épület bejáratánál. Jött a szokásos menetrend, a grófi idők után a Tsz tulajdonába került a major, ekkor kb. az 1960-as években telepítették a gyümölcsöst, Vilmos körte, Klapp kedveltje, őszibarack volt a leggyakoribb. A gyümölcsfák mellett birkanyáj is legelészett, birkanyírásra az ország másik részéből jöttek szakemberek. Még ma is áll az erdészház, amit tovább bővítettek. A gyümölcsstároló is áll még, ahol a Tsz év végi zárszámadó ünnepséget rendezett, de volt akinek a lakodalma is itt a természet lágy ölén került megrendezésre. Annak idején mi is voltunk általános iskolásként gyümölcsöt szedni, így lett pénz a kirándulásra, meg idő a legális iskolakerülésre. A Tsz megszűnte után jöttek a kárpótlási jegyes tulajdonosok, míg végül 1993-ban a Keresztes család szintén kárpótlási jeggyel és felvásárlással többségi tulajdont szerzett. Általuk lett telepítve szilva, cseresznye, meggy és eper. A gyümölcsös jelenlegi területe 80 hektár. A gyümölcsös mellett kedvtelészként telepítettek őshonos állatokat, volt itt mangalica, szamár, ló, kecske, birka. Jelenleg csak a baromfi állományt tartják fenn. A 80 hektár műveléséhez Zala megyéből és távolabbi vidékekről toborozzák a munkaerőt. Az erdészház az ott tartózkodásuk idején lakásul szolgál.

Imre major: Az erdei Mária kép után, ahol a Malom út az osztrák határ irányába elkanyarodik, jó egy kilométer után balra, Sopronhorpács irányába félúton található az Imre major. Az ott látható erdészház még a grófi időkben 1867-ben épült, a mai tulajdonosok az egyházasfalusi Som Ferencék 2010-ben vették meg és újjáépítették fel. Az út szélén egy kis téglából készült építmény áll, üvegajtaja mögött egy gyönyörű pásztorkép festménye látható. A pásztorképet a sopronhorpácsi általános iskola tanára Varga Róbert festette. Az elkerített füves részen egy istálló ad otthont a két lónak, de vannak kecskék, birkák csapatostul, ahogy egy ilyen farmon lenni szokott. Az Imre major abban is különbözik a többi majortól, hogy közigazgatásilag Sopronhorpácshoz tartozik, és ahogy az Agghegyi szőlők, ez is a határsávon belül volt. Az odavezető út jobb oldalán a major előtt kb. egy kilométerrel találhatjuk benn az erdőben a pásztorok védőszentjének, Szent Vendelnek a szobrát.

Összegzésül megállapítható, hogy a Franciska, a Lajos, a Péter és az Imre major a grófi időkben jött létre, köldökszinór módján kapcsolódtak a faluhoz, változásuk, átalakulásuk is hasonló, és ami örvendetes, hogy a mai kor emberei nem hagyták, hogy az enyészeté legyen. Az emléküik így a jövő generációjának is megmarad.

Cikkem megírásakor mások információira is támaszkodtam, köszönetet a segítségükért.

Szilveszterkor sokan búcsúztatják az óévet pezsgővel, bőlével, amibe szeletelt ananászt tesznek. Miért pont ananászt? Amiért lencsét fogyasztunk elsején. Mindenki szeretne tehetős lenni.

Az ananász (*Ananas*) az egyszikűek (*Liliopsida*) osztályába, a perjevirágúak (*Poales*) rendjébe és a broméliafélék (*Bromeliaceae*) családjába tartozó nemzetség. Őshazája Dél-Amerika, de hamar eljutott Közép-Amerikába is, ahol a maják és az aztékok előszeretettel fogyasztották.

Levelei egyszerűek, hosszúkasak, törőzsában állók. A levelek csúcsa hegyes, szélük tüskés, színük zöld, levélnyel nincs. A levelek erezete párhuzamos. Örökzöld növény. A gyümölcs, az igazi gyümölcszsemeknek a virágzat megpuhuló tengelyével való összeforadásából származik. Virága lila színű, gyümölcse eleinte zöld, megérve sárga, mint a kukoricaszem, húsos, kellemes illatú, és szármóca ízű, gyakran 3-4 kilogramm tömegű.

Az európaiak akkor ismerték meg, amikor Kolumbusz egy karibi szigetről hazavitt néhány ládával a spanyol királyi családnak. Az arisztokrácia imádták az új, egzotikus gyümölcsöt, és bár erősen próbálkoztak a termesztésével, egészen az 1700-as évekig nem sikerült reprodukálni a melegházakban azt a hőmérsékletet és páratartalmat, amit az ananász szeret.

Ritkaságának és különlegességének megfelelően az ananász borzalmasan drága volt, és hamarosan a gazdagság és a hatalom státuszszimbóluma lett. Még Amerikában is, ahová pedig a Karib-tengerről nem volt annyira probléma a szállítás, mint az óhazába. Korabeli beszámolók szerint egy ananász ára, a mai árfolyamon kb. két és félmillió forintnak felel meg. A gazdagok általában nagyobb összejövetelekre, ünnepekre vettek ananászt, és nem is ették meg (csak amikor már kezdett megerjedni és szaga lett), hanem a gazdagságukat illusztráló dekorációként mutogatták. Élelmes kereskedők kevésbé dűsgazdagok számára az ananászkölcsönzést is lehetővé tették, a gyümölcsöt egy-egy napra lehetett kibérelni, hogy nagyobb partikon a lakás díszeként irigykedhessenek rá a vendégek.

A 19. századra hazánkban is elterjedt. Az Esterházy család Kismartonban lévő kastélyánál üvegházakban nevelte az ananászt, amelyből 1830-ban 400 db-ot szüreteltek.

Az ananász aranykora egészen az 1900-as évekig tartott, amikor egy amerikai üzletember, James Dole végre megtalálta azt a helyet, ahol ipari méretekben termeszthet ananászt: Hawaiii szigetét.

Az ananászt napjainkban legnagyobb mennyiségben Brazíliában és Guyanában ültetik s itt minden ápolás nélkül két év alatt gyümölcsöt hoz. Gyümölcséből kivont enzimek a kontaktlencse tisztító folyadékok alapját képezik fehérjebontó hatásuk miatt.

Kazinczy Péter

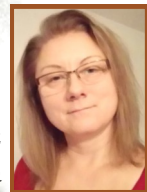
Gyermekszobából játékbolt

Bizonyára mindenkivel megtörtént már, hogy egy zajos, nyüzsgő városban, a rengeteg látnivalót egy ideig érdekesnek találta, aztán kis idő után zavaróvá és fárasztóvá vált számára a tömérdek inger és haza vágyódott. Vajon a mai gyermekek hasonlóan érezhetnek-e, amikor szobájuk szőnyegén lekuporodnak és körülnéznek? Ha a túl sok inger a felnőtteket feszültté teszi, akkor a gyermekekre ez fokozottan igaz. Ha visszaemlékezünk a gyermekkorunkra, szinte mindegyikünk családjában ugyanaz a két-három társasjáték, ugyanazok a kártyák és kirakók sorakoztak a polcokon. Talán mindannyian fel tudjuk idézni, melyek voltak azok a játékok, amelyek a legtöbbet érték számunkra. Esetleg még most is őrizzük őket. Ma azonban elmondhatjuk, hogy a gyermekek nem csak egy-két játékkal rendelkeznek, hanem egy egész szobányival. A fogyasztói piacot a játékoknak valóságos áradata öntötte el. Akár merre nézünk, mindenhol ott vannak. Nem csak a játékboltban, hanem a benzinkút-nál, a postán, az újságosnál...mindenütt. Sípoló, villogó kisautók, zenélő mesekönyvek, cukorkás mesehősök, csillogó matricák... rengeteg minden. Se vége se hossza. A játékkészítő vállalatok pedig nem bánják, hirdetik, csaknem minden termékükről, hogy azok gyermekeink belső világát fejlesztik. Szép lassan elhitetik velünk, hogy a kicsinyek képzelete csak egy üres papírlap, amely csak arra vár, hogy ezek a csodajátékok belevéssék a maguk varázsigéjét, és ezáltal úgy tekintsünk ezekre a termékekre, mint olyasmikre, amik elengedhetetlenek fejlődésükhöz. Pedig egy gyerek képzeletének gyarapításához nincs szükség különleges tárgyakra, vagy azok valamely mennyiségére. A gyermekek természetes módon használják és növelik képzelőerejüket. Csak időre van szükség ehhez. Sok-sok időre és szellemi szabadságra. Amint elutasítjuk azt a gondolatot, hogy gyermekeink fejlődése egy verseny, melyet meg kell nyernünk, képzeletük pedig árucikk, máris kilépünk a fogyasztói mókuserékből. Gyermekeink pedig időt és szabadságot nyernek világuk alaposabb felfedezéséhez. Mi felnőttek, dicsőítjük a választás fogalmát, és imádunk választási lehetőséget adni, mint egy ajándékképpen a csemetéinknek is, életük minden tekintetében. Úgy véljük, ez segít nekik abban, hogy minél inkább kialakulhasson saját személyiségük, ébredező öntudatuk. Csak hogy e választások mindegyike letérő a kora gyermekkor természetes növekedési útjáról. A kisgyermekek ugyanis igen elfoglaltak. Életük első tíz évéhez képest helyben topogásnak tűnik minden, amit a felnőttek csinálnak. Ha egy gyermeket, valódi és látszólagos választási lehetőségekkel halmozunk el, még mielőtt kész lenne erre, egyetlen érzelmi gesztust fog megismerni: „Többet!” Mindannyian találkoztunk már olyan gyermekekkel, akik úgy gondolják, hogy a világ körülöttük és őértük forog. Mindenük megvan, amit csak el lehet képzelni, mégsem örülnek neki. Az élet sok ajándéka érdektelenné, életuntta tette őket. Ezek a gyermekek abban a pillanatban amikor úgy érzik, hogy megtagadnak tőlük valamit, „sárkányokká” változnak és követelőzni kezdenek. Lebecsülnek mindent, amijük csak van és szüntelen valami illékony dologra várnak, amely még nem bukkant fel. Miért történik mindez? Túl sok a választási lehetőségük. Szülőként sokat segíthetünk gyermekeinknek választási lehetőségeik korlátozásával. Oltalmazhatjuk és kiterjeszthetjük gyermekkorukat azáltal, hogy nem terheljük túl őket a rengeteg kacattal és mindentudó kütyüvel. Egyfelől, ha nincsenek elhalmozva annyi játékszerrel, sokkal elmélyültebben játszhatnak a meglévővel, másfelől, ha a játék egyszerűbb, nagyobb részt adhatnak hozzá saját magukból. Így lehetőséget kapnak arra, hogy teljes figyelmükkel és valójukkal abban vegyenek részt, amit éppen csinálnak és ezáltal a játékszer nem uralkodójává, hanem segítőjévé válik gyermeki fantáziájuknak. Abban, hogy a gyermekeink a világra kíváncsiak legyenek, nekünk felnőtteknek kell segítenünk őket. Bárminemű játékszer, csak abban az esetben lesz több egy tárgynál, ha hozzáteszük az élményt. Akár egy kis plüssállatka is vezethet maroklót, traktort, utazhat repülővel messzi tájakra, ebédet kaphat a babakonyhából, házat cipős dobozból. Minél kevésbé konkrét egy eszköz, annál többféle szerepre alkalmas. A kártyavárépítés vagy kuckóépítés ruhaszárítóból és pokrócokból, vagy bábok készítése szintén mind-mind felejthetetlen élményt nyújt a piciknek. Hosszasan sorolhatnám még az egyszerű és ötletes játékokat, de egy kis odafigyeléssel és energiával mindenki tud élvezetes időtöltést kitalálni. A lényeg, hogy ne sípoló, villogó hiper-szuper kütyükkel akarjuk lefoglalni gyermekünket. A belőlük áradó túl sok inger csak feszültté teszi őket. Ne gondoljuk azt, hogy a több felől érkező információ úgy fárasztja ki őket, hogy utána lepihennek. Ellenkezőleg. Nyugtalanok és feszültek lesznek, amivel nemcsak az ő hangulatuk, hanem az egész család is megpecsételődik. Ezek az évek olyan hamar elszállnak! Ne engedjük a „túl sok holmi, túl sok választási lehetőség” nagy árat követelő csábításának! A gyermekek a régiak szerint, hét évig Isten tenyerén élnek, amikor csak az önfeledt gyermekkor a dolguk. Segítsük gyermekeinknek rátalálni valódi gyermeki „feladatukra”! Akármilyen erővel is próbál minket a világ belekényszeríteni a „túl sokat, túl gyorsan” mókuserékbe, időről időre szakítsuk ki magunkat belőle! A szülő-gyermek kapcsolat épp ezekben a szünetekben épül a legtöbbet!

*A játék.
Az különös.
Gömbölyű és gyönyörű,
csodaszép és csodajó,
nyitható és csukható,
gomb és gömb és gyöngy, gyűrű.
Bűvös kulacs és gyertya lángja,
színes árnyék, ördöglámpa.
Játszom ennen-életemmel,
bűvöcskázom minden árnyal,
a padlással, a szobákkal,
a fényvel, mely tovaszárnyal,
a tükörrel fényt hajítok,
a homoknak, a bokornak,
s a nap - óriás aranypérez -
hirtelen ölembe roskad.
Játszom két színes szememmel,
a két kedves, pici kézzel,
játszom játszó önmagammal,
a kisgyermek is játékszer.
Játszom én és táncolok,
látszom én, mint sok dolog.
Látszom fénybe és tükörbe,
játszom egyre, körbe-körbe.
Játszom én és néha este
fölkelek
s játszom, hogy akik alusznak,
gyerekek.*

Kosztolányi Dezső

December

A legkedvesebb hónapom. Csípős reggelek, zúzmarás fák vagy havas táj és melegség. Egyfajta melegség az osztályterem vagy a nagymamám cserépkályhájából, amely semmi máshoz nem hasonlít. Jó mellette felmelegedni a szánkózás és a hógolyózás után... És egy másik fajta melegség odabent a szívemben – az öröme, a várakozása. Gyerekkoromban ez a hónap telt a leglassabban, és annyi csodás élmény ért Újévig!

A hónap elején vártuk a „Nagyszakállút”, verseket és dalokat tanultunk. A Télapó akkoriban is ellátogatott hozzánk a suliba, a nagyszüleinkhez és más közelebbi rokonainkhoz, sőt még a szüleink munkahelyére is! Így néhány nap leforgása alatt annyi édességhez jutottunk amennyit egész évben nem ettünk! Ez volt az az időszak amikor ehattunk narancsot, mandarint és banánt is. Persze, hogy a december a kedvenc hónapom volt mindig is!

Szintén a hónap elején, az első szombaton volt mamámnál a szezon első disznótora. Szigorú forgatókönyv szerint reggel egy „lélekmelegítő” és egy „bátorító” kínálása után gömbölyded nagymamám határozottan kiosztotta a feladatokat: -Sanyikám te nyitod ki az ólajtót, „Pistikém te mész be az ólba, Miki és Laci kihozzák veled, Józsikám te szúrsz! Karcsikám, ne önts többet! Majd szúrás után!

És minden évben pontosan ugyanúgy, ugyanabban a lábasban, ugyanazok az ételek, ugyanazok az ízek, ugyanazok az anekdoták, ugyanazok a viccek, ugyanazok az ugratások és ugyanazok az emberek! Este ünnepi teríték az asztalon, és mindent megkóstoltunk amit a hízó „adott”.

Karácsonyig december minden szombatján disznótorban voltunk valamelyik rokonunknál, így a távolabbi familiával is találkozunk. Tapintható volt a tisztelet, szeretet, törődés – melegség. - Naná, hogy a december a kedvenc hónapom!

Már elsejétől vártuk a karácsonyt. Abban az időben évente két lehetőség volt, hogy játékot kaphassunk ajándékba. Az egyik a gyereknap, a másik a karácsony volt. Minden más alkalomra valamilyen hasznos ajándékot kaptunk, mint például cipő, nadrág vagy pulcsi. Karácsonykor reménykedhettünk abban, hogy lesz játék is az illatos fa alatt. Sohasem volt kérdés, hogy mit szeretnénk, mindig annak örültünk, amit kaptunk.

Mire eljött a Szent Este, mintha megállt volna az idő. Senki nem sietett sehova, senki nem volt stresszes. Áldott, puha, békés csend vett körül ahogy együtt voltunk a szüleinkkel. Játszottunk. Nagyon hálás vagyok minden együtt „játszott” percért! Egy – két ajándékra emlékszem még és meg tudom mondani, hogy mi volt a szokásos karácsonyi menü. De az öcsém huncutsága, anyu és apu arca és nevetése élénken él bennem. - Ugye, hogy december a legmelegebb hónap?

Sok fiatal építkezett a szüleimmel egy időben a környékünkön. Hasonló korúak hasonló korú gyerekekkel. Minden évben más család szervezte a szilveszteri bulit, ahol a magyar népdaloktól és nótáktól a boggie woggie-ig minden sorra került reggelig.

Kívánom mindenkinek, hogy sikerüljön lelassítani egy kicsit! Öt főétel helyett három is bőven sok, három féle sütemény helyett egy is elég!

Sok dolgunk lesz még, de ne essünk túlzásba! Hagyjunk időt és energiát az áldott szép pillanatok megélésére!

Mert december az év legszebb hónapja!

Arról meséltem már, hogy decemberi gyerek vagyok...?

Békés, boldog karácsonyt és boldog új évet kívánok mindenkinek!

Tóth Zsuzsanna

Kedves Olvasó!

Juhász Gyula verse nagyon is aktuális napjainkban. Az esztendő napja peregnek, és mi emberek rohanunk, sietünk. Szinte észre sem vesszük a mellettünk elhaladó embereket és az ő problémáikat. Aztán jön december, amikor a különböző segélyszervezetek sorra hívják fel a figyelmünket, hogy segítsünk másokon, segítsünk a nélkülözőkön, vegyük észre őket. Nagyon szép és dicséretes dolog, ha segítjük a nélkülözőket. Ha van bennük olyan lelkiület, olyan késztetés, hogy segítsünk nekik. Itt azonban meg kell látnunk a hiányosságokat. Hányszor és hányszor elszalasztjuk a jó megtételét. Hányszor és hányszor elszalasztjuk kötelességünk teljesítését. Mert a világ rendje nem az, hogy kihasználom a másik ember jóságát, kihasználom a társadalmat, kihasználom az államot. A világ rendje az, hogy mindenki tegye le a magáét a közösség asztalára. Ha közös tud lenni a teherviselés, akkor lesz közös az öröm is. Tudunk-e örülni, annak ha a településen kigyúlnak karácsony fényei. Tudunk-e örülni, ha karácsonyi programokat szerveznek nekem. Tudok-e örülni, hogy van karácsonykor a templomunkban szentmise, vagy valaki elkészíti a betlehemet, hogy az ünnep lényegére figyelmeztessen és, hogy nekem örömet szerezzen. Sajnos sokan csak követelni tudnak, de adni nem. Sajnos sokan csak a sikertelenséget és a hibát látják meg, de az eredményeket nem. Szívelejük meg a költő versét és legyünk hát jobbak. Vegyük észre, hogy 2000 éve minden karácsony erre figyelmeztet. Isten szeretetből elküldte Fiát, hogy jobbá tegye a világot, boldogabbá tegye az emberek életét. Nem utolsó sorban pedig, hogy megszerezze a feltámadást és az örök életet. Engedjük, hogy karácsony meghittsége, szeretete, békéje és öröme rádöbentsen arra mindnyájunkat, hogy legyünk jobbak, de az egész esztendő folyamán. A jóságot és a szeretet nem korlátozhatjuk, néhány napra, ahhoz túl rövid e földi életünk. Ahogy a pásztorok tudták a születés hírüladásakor, hogy nekik el kell menniük a Megváltóhoz és szívük egyszerűségét neki kell ajándékozniuk, úgy mi is tudjunk a Megváltó születéséből újból és újból erőt meríteni, hogy jobbak legyünk és hitünkben növekedjünk.

Ezen gondolatokkal szeretnék minden olvasónak áldott karácsonyt kívánni.

Egyúttal megragadom az alkalmat, hogy megköszönjem mindazok munkáját akik egész éven át segítik a Plébánia működését, akár munkájukkal, akár anyagi támogatásukkal. Segítségüket, áldozatukat a Gondviselő Isten sokszorosan jutalmazza!

Ünnepi liturgikus rend:

Ádvent hétköznapjain: hétfő, kedd, szerda, péntek reggel 06,00 óra hajnali szentmise. Előtte 05,30 órától gyóntatás

December 8. szombat 18,00 óra II. gyertyagyújtás - Iskolások

December 15. szombat 18,00 óra III. gyertyagyújtás - Családok

December 22. szombat 18,00 óra IV. gyertyagyújtás – Rózsafüzér társulat

December 24. hétfő 16,00 óra Pásztorjáték

December 24. hétfő 24,00 óra éjféle szentmise, előtte 23,30 órától a templom kórusa karácsonyi éneket énekel.

December 25. kedd Karácsony 10,30 óra ünnepi szentmise

December 26. Szerda 10,30 óra ünnepi szentmise

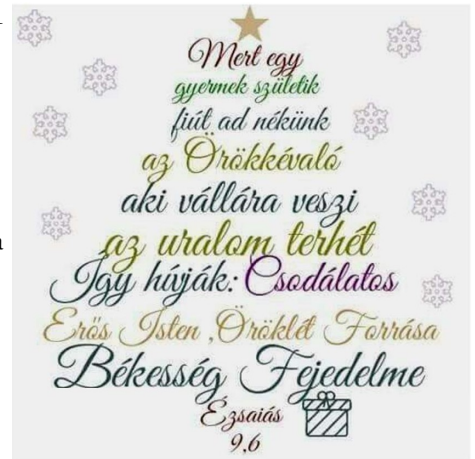
December 30. Szentcsalád vasárnapja 10,30 óra szentmise

December 31. hétfő Szilveszter 18,00 óra Év végi hálaadás

Január 1. kedd Újév 10,30 óra szentmise

Január 1. kedd Újév 14,00 óra Szentségimádás

Január 6. vasárnap Vízkereszt 10,30 óra szentmise

Juhász Gyula: Karácsony felé

*Szép Tündérország támad föl szíremben
Ilyenkor decemberben.*

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.*

*... Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,*

*Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,*

*A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.*

Ádventi jócselekedet

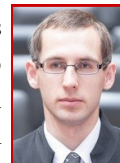
Ádvent idején: december 1. - december 20. között adományt gyűjtünk a Nagylózi Idősek Otthona lakói részére.

Amit várunk: üdítő, nápolyi, keksz, édesség, kompot, tisztálkodó szer.

Az adományokat a templomban a szószék alatt lehet elhelyezni.

Tegyük szebbé karácsonyukat!

Szarka Gábor plébános

A mai világban sok ember számára nem érték a múlt, és arra sem gondolnak, mit hoz a jövő. A mának élnek, és csak a mának élnek. Holott a múlt megbecsülése nélkül nem érthetjük igazán jelenünket, és ha jelenünkkel, annak alakító tényezőivel nem vagyunk tisztában, mit hagyhatunk hátra a jövő nézedékeknek? Amikor az elmúlt napokban azon gondolkodtam, Sopronkövesd „történelemlapjának” melyik oldalát lapozzam fel, eszembe jutott, hogy az ősszel adták át a nyilvánosságnak az ún. Énekes-házban kialakított tájházat. Bár nem kizárólagosan helyi vonatkozású tárgyakat mutat be, kétségkívül bepillantást enged őseink életébe és szokásaiba. Ehhez kapcsolódva most a helyi (nép)viseletet szeretném bemutatni korabeli feljegyzések alapján. A divat és a kényelmes életmód már az 1920-as és '30-as években is érzékeltette hatását, ennek következtében a fiatalabb generációk életmódja – az öltözködést is beleértve – átalakult. Összefüggő viselettel ma már sajnos nem rendelkezünk, csak egy-egy darab ismert ezekből a ruhákból; de néhány fénykép és részletes leírás alapján be lehet mutatni, mit viseltek őseink ünnepi alkalmakkor és a hétköznapokon. (Önmagában véve már az nagy jelentőséggel bír, hogy egyáltalán megmaradt az a kevés, ami megmaradt.) Az 1920-as 30-as évekből Énekes Kálmán tanító és Jóna István kántortanító gyűjtése nélkülözhetetlen az egykori viselet bemutatásánál. Jóna kántortanító írásából tudjuk az alábbiakat: „Az ősi viselet teljesen eltűnt, csak itt-ott látható belőle egy-egy darab emléke eltéve. Az ősi viselet: csizma, feszes fekete nadrág fekete zsinórozással, ellenzővel, fekete mellény gazdagon kivarrrva ezüstzsinórokkal, igen szép mintákkal. Fekete kabát panyókára vetve, melyet ezüst vagy ezüstözött csat tart össze a vállon. Nyáron már ing, nyakkendő nélkül. Nyáron u. n. kobak, mely fekete filcből készül, s a mai keménykalaphoz hasonlít, de karima nélkül. Vékony gumiszalaggal a fejre erősítve. Vasárnap rozmaringgal díszítve. Télen asztrigán sapka. A nők színes selyem és bársony bő szoknyát, szorosan testhez álló hacukát (blúz) [viselnek], mely derékon alul kiszélesedik, derékon színes bokáig érő szalagokkal megkötve. Fejükön az u. n. csobak, szorítókendő, és színes fejkendő. Színeik az őzbarna, éjkék, borvörös, világos és sötétlila. A mai öltözködés jobbmódúaknál sima fekete v. sötétkék nadrág és kabát. A fiatalabbak már teljesen városiasan öltözködnek. Pantaló, cipő, kalap, sapka. A nők prémes (ill. utánzat) kabát, selyemruha, selyem harisnya, sapka sőt kalap, lakkcipő. Még a legszegényebb napszámoscsalád leánya sem tud a selyemharisnya nélkül meglenni. Szegénységük egyik oka a divat úgy a ruházkozásban, mint az étkezésben.”

Énekes tanító más megközelítéssel vetette papírra észrevételeit: „Helyi viseletnél csak a nőknél, itt is az idősebbeknél maradt meg a régi bubos-ujj, vállkendő, bő, hosszú szoknya, sötét, sötét lila, sötét, vörös bársony szoknya, magas nyakú blúz. Fekete, csipkészerű selyem kötény. Viszont még megtartják, hogy húsvét előtti böjtben fekete, húsvét után világos kendőt viselnek ünnepen az asszonyok. A fiatalabbak már elhagyták a népviseletet. [...] A férfiak se hordják már az ezüst díszítésű mellényt, sötétkék dolmányt, felül zsinórral átkapcsolva. De még 5–6 drb van a községben, amiket színielőadások szokatlan is használni. [...] A férfiak még most is hordják a csizmanadrágot, mely panyattal bélelt (a téli), eleje legombolható, s előtte kék kötényt is hordanak, ha valami munkát végeznek. Csizmát viselnek. – Nyáron még hordják a bőgatyát, köténnel (kék), s papucsoz.”

Érdemes lenne a ma még fellelhető viseleti darabokat, ill. kiegészítőket és fényképeket dokumentálni, és korhűen rekonstruálni, hogy teljesebb képet alkothassunk a régi kövesdiek életéről, hagyományairól, öltözködési szokásairól és mindennapjairól.

Források: Jóna István: Sopronkövesd község szociográfiája. Másolat a Sopronkövesdi Közös Önkormányzati Hivatal irattárában. Énekes Kálmán gyűjtése: Néprajzi Múzeum EA 4869.

Kelemen Dávid

Tábor a szelektív hulladékgyűjtésről

Az őszi szünet 4 napját napközis táborban töltöttük 13 diáktársunkkal együtt.

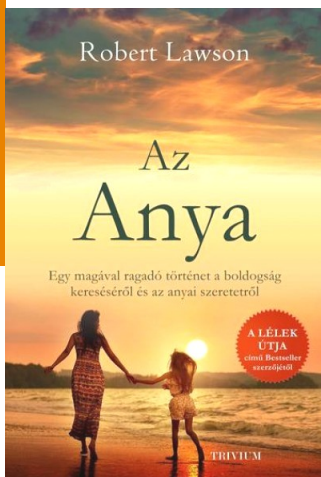
Reggelente az Alkotóházban gyülekeztünk. A napok színesen teltek, sok játékkal. Volt csapatverseny, sorverseny, "Szel fújja azokat...", reggeli torna, bújócska a hátsó parkban, séta a faluban. A kézműves foglalkozásokon újrahasonosítással pörgettyűt, virágcserepet, mécsesstartót, csörgő hangszert készítettünk.

Nekünk legjobban a soproni kirándulás tetszett. Busszal elmentünk a hulladékgyűjtő területére. Az egység vezetője elmesélte, hogyan történik az ide érkező szelektív hulladékok szétválogatása és tömörítése. A tömörített papír és műanyag bálákat innen még elszállítják újrahasonosításra. Ez a telep hatalmas és mindenféle hulladék (üveg, elektronikai cikk, lom) lerakására alkalmas. Jó lenne, ha a felnőttek

élnének ezzel a lehetőséggel! A tábor végére megtanultunk egy színdarabot, ami a környezetvédelemről és a szelektív hulladékgyűjtésről szól. Ezt az Idősek napján a tornateremben adtuk elő.

Örülünk, hogy részt vehettünk a táborban. Sok új élménnyel gazdagodtunk. Azóta itthon új jelszót használunk: "Laposra taposva!"

Varga Vitéz (5. osztályos) és Varga Gergő (4. osztályos) tanulók

Robert Lawson: Az Anya

Egy fiatal lány magára utalva a nagyvárosban, úgy tartja fenn magát, hogy éjszakai klubban táncol. Kilátástalan anyagi helyzetéből úgy próbál kitörni, hogy elfogadja az egyik vendég meghívását egy éjszakára, amiért sok pénzt kínál fel. Az éjszakának következményei lesznek, terhes lesz. Kétségei vannak, hogy alkalmas -e egy gyermek felnevelésére, el tudja -e tartani? Végül úgy dönt, hogy megtartja. Küszködéssel és örömmel teli évek következnek az anya és lánya életében. Sikerül közel kerülniük egymáshoz? Kitejeseedik anya és lánya kapcsolata?

Ha felkeltette érdeklődésüket kettejük sorsa olvassák el ezt a megindító történetet!

Fegyverneki Sándorné, Tünde (könyvtáros)

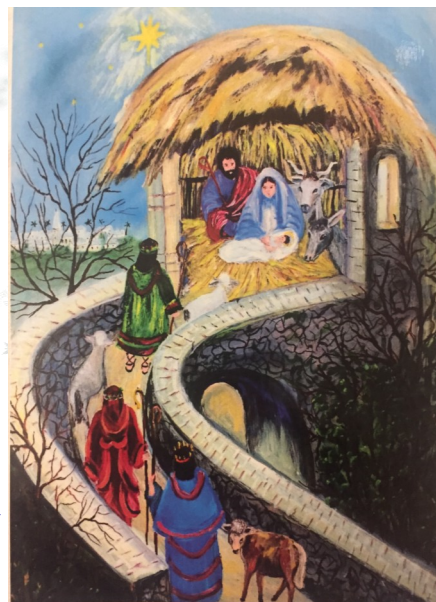
Kedves Olvasók!

Ezúton szeretnék a szerkesztőtársaim nevében Mindannyiuknak áldott,

békés ünnepeket kívánni!

Kívánom, hogy karácsony csodája járja át következő évünket, életünket! Tudjunk örülni az élet apró szépségeinek is, a természet csodáinak, a másik ember barátságának, a családjunk, gyermekeink szeretetének, legyünk kicsit megértőbbek, segítőbbek ne csak "ilyenkor decemberben"!

Raffainé Biró Veronika

Alkotóház terem bérlés:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bellák Ödön, Cifraszür Néptáncsoport, Csomó Csilla, Deákné Anett, Dr. Erdélyi Miklós, Fegyverneki Sándorné, Fücsökné Torma Livia, Fülöp Zoltán, Fülöpné Hidegh Csilla, Galavics-Horváth Gabriella, Grégerné Bors Éva, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Mihócza László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Papp Dávid, Schweitzer Kornél, Szarka Gábor, Tóth Zsuzsanna, Varga Gergő és Vitéz

Fotók: Kovács Evelin, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

